

LIST PASTERSKI BISKUPA BIELSKO-ŻYWIECKIEGO
NA ROZPOCZĘCIE DROGI SYNODALNEJ W DIECEZJI

Wsluchajmy się w to, co mówi Duch do Kościoła

Drodzy Bracia i Siostry,

dwadzieścia lat po zesłaniu Ducha Świętego gromadzą się w Jerozolimie Apostołowie, Starsi i wielu nowych uczniów Jezusa. Powodem jest pierwszy wielki spór w Kościele: Co jest konieczne, aby się zbawić? Niepokój budzi stawiane przez niektórych wymaganie, by ochrzczeni poganie musieli także zachowywać Prawo Mojżeszowe. Spory pojawiły się w tych wspólnotach, w których obok żydowskich wyznawców Chrystusa coraz bardziej rosła liczba pogan przyjmujących wiarę i chrzest.

1. Kościół w Jerozolimie z Apostołami i Starszymi słucha Ducha Świętego

W jaki sposób można rozwiązać kluczowy przecież spór z punktu widzenia wiary chrześcijańskiej? Nie przez demokratyczne głosowanie nad proponowanymi tezami ani nie przez dyskusję, w której do jakiejś opinii można przekonać za pomocą technik perswazji czy erystyki. Judaizm i chrześcijaństwo formułują zasady wiary na podstawie tego, co Bóg objawił wybranym ludziom i co zostało zapisane pod natchnieniem Ducha Świętego. Gdy więc pojawia się spór o prawdę dotyczącą zbawienia, Kościół gromadzi się, aby słuchać Ducha Świętego. On był przecież zapowiadany przez Jezusa, by doprowadzał Jego uczniów do całej prawdy (J 16, 13). Dlatego Apostołowie, Starsi oraz inni wierni gromadzą się, by słuchać tego, co mówi Duch do Kościoła. Mówi zaś wpierw przez wierzących i świadczących o działaniu Boga w głoszeniu ewangelii. Mówi także przez tych, którym dał właściwe rozumienie Słowa Bożego. Duch Święty wreszcie daje słuchającym zgodną jedność w rozeznaniu odnośnie do tego, czego Bóg pragnie dla swojego Kościoła. Zgromadzeni w Jerozolimie słuchają Pawła i Sylasa, mówiących o tym, jak wielu pogan porzuciło dotychczasowe życie i z wiarą zwróciło się do Jezusa. Piotr zaś potwierdza, że Bóg pragnie zbawić pogan przez wiarę, skoro Duch Święty zstąpił na pogan w domu setnika Korneliusza, gdy słuchali ewangelii. Ten sam Duch przekonał słuchających Go w Jerozolimie do przyjęcia prawdy, że Bóg zbawia pogan, gdy tylko wyznają wiarę w Jezusa jako Pana i Zbawiciela.

Następnie zgromadzeni w Jerozolimie rozpoznawali głos Ducha Świętego w słowach Jakuba Apostoła, który we włączeniu pogan do Kościoła widział wypełnienie zapowiedzi proroków o

rozszerzeniu jednego ludu Bożego. Tenże Apostoł znalazł także sposób, jak zachować jedność w Kościołach, które tworzą ochrzczeni Żydzi, pragnący zachować przepisy Prawa oraz poganie, zachęcenie do przyjęcia kilku zasad

w postępowaniu. Kiedy zaś Zgromadzeni na synodzie w Jerozolimie piszą list do Kościoła w Antiochii, są świadomi, że uważnie wsłuchali się w głos Ducha Świętego, który pozwolił im odkryć Boży zamiar wobec aktualnej sytuacji Kościoła. Dlatego postanowienie tego wzorcowego synodu zaczyna się od słów: „Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne. Powstrzymajcie się od ofiar składanych bożkom, od krwi, od tego, co uduszone i od nierządu. Dobrze uczynicie, jeżeli powstrzymacie się od tego. Bywajcie zdrowi!” (Dz 15, 28-29).

2. Kościół Bielsko-Żywiecki jest na drodze synodalnej z całym Kościołem

Wielokrotnie w swoich dziejach Kościół gromadził się w podobny sposób, by wsłuchiwać się w Ducha Świętego przemawiającego przez zgromadzonych biskupów, prezbiterów, mnichów i przedstawicieli wiernych świeckich. Owocem wsłuchiwania się w głos Ducha Świętego były dokumenty formułujące zasady wiary i życia chrześcijańskiego lub wskazujące błędy i niebezpieczne poglądy. Różne były miejsca

zgromadzeń, ich tematyka i zasięg oddziaływania, zawsze jednak wzorem i przykładem było zgromadzenie się Kościoła w Jerozolimie, jeszcze za życia i z udziałem niektórych Apostołów.

Bracia i Siostry, Ojciec Święty Franciszek zaprasza wszystkich wiernych Kościoła na całym świecie do wkroczenia na drogę synodalną (sýnodos), by podkreślić wspólny udział w procesie podobnym do zgodnego podążania jedną drogą (gr. hodos). Owa wspólna droga (sýnodos) rozpocznie się w poszczególnych diecezjach, a zakończy w Rzymie. Ojciec święty zaprasza także Diecezję Bielsko-Żywiecką, abyśmy wsłuchiwali się w głos Ducha Świętego, dawali świadectwo i wyrażali pragnienia odnośnie do naszego Kościoła. Zebrane owoce słuchania w różnych grupach przesłane do Rzymu, powrócą do nas w słowach pociechy, zachęty i pouczenia od zebranych pod przewodnictwem następcy św. Piotra. W ten sposób znajdujemy się w sytuacji Kościoła w Antiochii Syryjskiej, który przeżywał radość z przyjęcia wiary przez wielu pogan tego miasta. Wykazywał dynamizm wysyłając Sylasa i Pawła do głoszenia ewangelii w innych miastach. Gdy jednak żydowscy wyznawcy Jezusa z Judei wzbudzili spory i wątpliwości słowami: „Jeśli nie poddacie się obrzezaniu według zwyczaju Mojżeszowego, nie możecie być zbawieni” (Dz 15, 1), wówczas Kościół w Antiochii wkroczył na drogę synodalną wysyłając Pawła i Barnabę do Jerozolimy. Zabrali ze sobą świadectwo o wierze tego Kościoła oraz radość i wdzięczność Bogu z powodu obfitych owoców głoszenia

ewangelii wśród pogan. Pamiętali także o głosach wywołujących zamęt i spory w sprawach zbawienia. Zebrane w naszej diecezji owoce słuchania tego, co mówi Duch do Kościoła, wraz z tym, co stanowi powody do niepokoju, obawy i lęki, będą przekazane do Rzymu, wraz z głosami diecezji w Polsce i Europie. Paweł i Syłas w drodze do Jerozolimy dzielili się także świadectwem życia Kościoła, tym co usłyszeli od Ducha Świętego i radością z owoców ewangelizacji pogan. Po zakończeniu synodu wraz z jego listem wrócili z Jerozolimy do Antiochii (Dz 15, 25-30). Ufamy, że ostateczne sformułowanie owoców rozpoczynającej się właśnie drogi synodalnej, których spodziewamy się w roku 2023, przyniesie wiele pociechy i nadziei w Kościele Bielsko-Żywieckim. Tak było bowiem w Antiochii Syryjskiej, gdzie przeczytany list spowodował „radość z pocieszającej treści”, a przybyli także z Jerozolimy Juda i Syłas „w częstych przemówieniach zachęcali i umacniali braci” (Dz 15, 31-32).

3. Co mamy czynić dla dobrych owoców drogi synodalnej?

Papież Franciszek zaprasza wiernych do słuchania Ducha Świętego w grupach tworzonych w parafiach lub z racji przynależności do jakiegoś ruchu, organizacji stowarzyszenia czy środowiska. Istnieje także możliwość dzielenia się owocami słuchania Ducha Świętego poprzez przesłanie swego głosu na podany adres w miejscu poświęconym synodowi na stronie diecezji. W tych grupach chcemy najpierw nazwać nasze niepokoje i sformułować pytania oraz wsłuchać się w Ducha Świętego w naszym sercu, by usłyszeć Jego głos, natchnienie czy wskazanie. By w wątpliwościach odnaleźć światło, by rozeznąć i nazwać pragnienia wpierw wobec swojego środowiska, rodziny, parafii, później zaś odkrywać zamiary Boga wobec Jego Kościoła. Dawajmy świadectwo słuchania Ducha Świętego wobec zgromadzonych w naszym lokalnym synodzie. Niech to, co usłyszemy, będzie rozeznane z pomocą Ducha Świętego przez tych, którzy formułować będą ostateczny głos z drogi synodalnej, przekazany później do koordynatorów diecezjalnych.

Pomocą w tym dziele niech będą najlepsze wzorce drogi synodalnej pierwszych lat Kościoła, w tym fragmenty Dziejów Apostolskich o zagrożeniach i groźbach (Dz 4, 1-31), zakłamaniu wobec wspólnoty i Ducha Świętego (Dz 5, 1-11), kryzysie struktur (Dz 6, 1-7), pierwszym prześladowaniu i śmierci Szczepana (Dz 7, 54 - 8, 3), przekroczeniu przez ewangelię granicy do świata pogańskiego (Dz 10, 1-48) czy o koniecznym posłuszeństwie wobec Ducha Świętego w głoszeniu ewangelii do pogan (Dz 13, 1-3; 16, 6-10). W tychże Dziejach odnajdziemy też wzorce szukania wskazań Ducha Świętego w czytanim słowie

Bożym (Dz 1, 15-26; 8, 25-40; 15, 1-33) oraz rozeznawania i przyjmowania głosu osób, przez które przemawia żywy głos Ducha (Dz 11, 1-30; 13, 1-3; 21, 8-15).

Drodzy Bracia i Siostry, dnia 17 października 2021 rozpoczynamy synod na poziomie diecezji, a 14 listopada – w parafiach i tworzonych grupach. Dziś jest najwyższy czas, by podjąć modlitwę w intencji owoców synodalnego rozeznawania, która niech trwa do dnia podpisania dokumentów stanowiących owoce naszej wspólnej drogi. Możemy wybrać którąś spośród znanych modlitw, pieśni czy hymnów do Ducha Świętego. W obliczu rozpoczynającego się synodu najbardziej stosowna i „sprawdzona” jest modlitwa św. Jana XXIII, którą powszechnie odmawiano jeszcze przed otwarciem Soboru Watykańskiego II. Tą modlitwą, wołającą o cud podobny do nowej Pięćdziesiątnicy, módlmy się nie tylko dziś, na początku wspólnej drogi synodalnej:

„Panie, odnów dziś dla nas swoje cuda jakby przez nową Pięćdziesiątnicę. Spraw, by Twój Kościół, trwając jednomyślnie na modlitwie wraz z Maryją, Matką Jezusa i posłuszny przewodnictwu Następcy św. Piotra, mógł dalej rozszerzać królowanie naszego Boskiego Zbawiciela, królowanie prawdy, sprawiedliwości, miłości i pokoju. Amen.”

Na czas naszego błagania Ducha Świętego, zaangażowania w słuchanie Jego głosu, z nadzieją na obfite owoce rozpoczynającego się synodu przyjmijcie błogosławieństwo

W imię Ojca † i Syna † i Ducha Świętego †. Amen.

† Roman PINDEL

Biskup Bielsko-Żywiecki

Bielsko-Biała, 13 października 2021 r.

L.dz. 1752/202